

Nr 237.

Av herr **Karlström** i Lummelunda m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 89, angående godkännande av tullverkets utgiftsstater för tiden 1 januari — 30 juni 1923 m. m.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 89 angående tullverkets stater bl. a. föreslagit inrättandet av tre kontrollörstjänster för kustbevakningen, vilkas innehavare skulle få till uppgift att jämte tullförvaltaren i Haparanda utöva befälet över kustbevakningen längs rikets kuster.

Gottland har härvid hänförts till andra kontrollörsdistriktet, vars i Stockholm bosatta kontrollör skulle få på sin lott utom Gottland kusten från Oskarshamn till Piteå. Olägenheten för kustpersonalen på Gottland att ha sin chef stationerad i Stockholm torde ligga i öppen dag. Det blir ej lätt för kustvakterna på Gottland att vid förefallande behov anträffa sin kontrollör, som kanske är ute på tjänsteresa i sitt stora distrikt, och därav föranlett dröjsmål kommer helt naturligt att återverka på trafiken, som i sista hand får sitta emellan.

Hittills har befälet över kustbevakningen på Gottland förts av tullförvaltaren i Visby, vilket synes oss enklast och naturligast. Då denne fortfarande skall vara chef för och inspektera tullstationerna i Kappelshamn, Fårösund, Kyllej, Slite, Katthammarsvik, Ljugarn, Rone, Burgsvik, och Klinte, vilkas föreståndare jämväl måste ha uppsikt över kusten, om någon verklig effektiv kustbevakning skall åstadkommas — deras kontorsarbete lägger nog ej heller hinder i vägen härför, då vid flera av dessa platser utrikesfarten är så gott som ingen — så synes oss oförklarligt, varför ej denne tullförvaltare i Visby kan på sina färder i förbifarten inspektera även de föreslagna kustposteringsarna vid Fårö, Botvaldavic, Heligholm, Vaktudden och Lummelunda.

I fjol hade tullstyrelsen föreslagit att gränsbevakningen i Strömstads tullkammaredistrikt skulle lyda under gränsbevakningschefen i Karlstad (proposition sid. 97), men en extra kommunalstämma i Lummelunda hade uttalat sig häremot och förklarat en sådan anordning opraktisk och olämplig för allmänheten, enär befälet lämpligast kunde utövas av den nära boende tullförvaltaren i Strömstad. Kungl. Maj:t tog också hänsyn härtill och föreslår att ifrågavarande befäl skall utövas av tullförvaltaren

i Strömstad. Säkerligen skulle också varje kommunalstämma på Gottland kunna, om så påfordrades, ge besked om, att det vore högst opraktiskt och för allmänheten olägligt att ha befälet över kustbevakningen på Gottland förlagd till Stockholm i stället för till Visby, där chefen är lätt anträffbar.

Enligt nämnda proposition skulle Öland höra till tredje kontrollörsdistriktet. Chefen för detta distrikt skulle bo i Malmö och hans distrikt skulle sträcka sig runt kusten från Oskarshamn till och med Hälsingborg (Kullabergs udde), vartill kommer Öland. Svårigheten för kustbevakningspersonalen och befolkningen på Öland att komma till tals med kontrollören i Malmö behöver knappast påpekas, då det däremot går mycket lätt att få besked av den strax intill bosatte tullförvaltaren i Kalmar, som för närvarande utövar befälet över kustbevakningen på Öland. Samma skäl, som andragits för befälets över kustbevakningen på Gottland förläggande till Visby, tala sålunda också för att befälet över kustpostererna på Öland skall bibehållas i Kalmar.

För att en kustbevakningschef emellertid skall kunna göra någon verklig nytta kräves framför allt, att han skall vara fullt förtrogen med de lokala förhållandena inom distriktet och känna ortsbefolkningen. Men en kontrollör med så stort distrikt som föreslagits kan ej på många år vinna en så ingående kännedom om Gottland och Öland som tullförvaltarna i Visby och Kalmar.

För övrigt ha vi fått intryck av, att hela den nya organisationen med kustbevakningskontrollörer är av mycket tvivelaktigt värde, ty inspekterandet räcker nog till dem förutan. Visserligen kan ett långt drivet inspektionssystem i någon mån upphjälpa den i dessa depressions-tider minskade järnvägs- och ångbåtstrafiken, men då staten skall betala dryga resekostnader, torde det från nationalekonomisk synpunkt ej vara mycket att glädja sig över.

Hur det emellertid än kommer att ordnas med ifrågavarande kontrollörer hemställes,

att befälet över kustbevakningen på Gottland fortfarande måtte få utövas av tullförvaltaren i Visby och det på Öland av tullförvaltaren i Kalmar.

Stockholm i mars 1922.

Hugo Karlström,
Lummelunda.

Th. Gardell.

Carl Johanson,
Hörninge.

Th. Hansén.